

RISTO SANTALAN HELLUNTAISAARNA**Väinö Hotti****RADIO PATMOS 25.11.2023 KLO 11-12 (kasetilta, lyhennelmä)**

(nettikuva)

RISTO SANTALA**18.5.1929 – 26.9.2012****Teh.VHn**

Tietoja

Kuvaus

Risto Aleksi Santala oli suomalainen rovasti, teologian kunniatohtori ja kirjailija. Santala opiskeli teologiaa Helsingin yliopistossa ja hänet vihittiin papiksi vuonna 1953. [Wikipedia](#)

Syntyi: 18. toukokuuta 1929, [Helsinki](#)

Kuoli: 26. syyskuuta 2012, [Heinola](#)

Kirjat: [The Messiah in the Old Testament in the Light of Rabbinical Writings](#), NETTI

pitkänä helluntain valmistusaikana hän (Pietari) yläsalissa näitä mielti ja ajatteli Jeesuksen lupausta siitä, että he saavat Pyhän Hengen. Mutta sitten täällä puhutaan siitä, että:

”ennalta määrätyn päätöksen ja edeltä-tietämyksen mukaan te laista tietämättömien miesten kätten kautta naulitsitte ristille ja tapoitte Hänet” (Apt.2:23).

Hän puhuu ristikistä siitä, että **me olemme syypäät Jeesuksen ristinkuolemaan**. Ja sitten: Jumala herätti Hänet (2:24).

Ja sitten on sellainen asia, jota me emme ehkä suomalaiset niin äkkiä huomaa, jakeessa 25, tai 24 ja aina jakeeseen 28 on lainauksia miltei pelkästään Psalmista 6. Daavid sanoi hänestä:

”Minä näen alati edessäni Herran, sillä hän on minun oikealla puolellani etten horjahtaisi. Sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä salli pyhäsi nähdä katoavaisuutta. Sinä täytät minut ilolla kasvojesi edessä.”

Ja vieläpä jakeessa 31 puhutaan, että Kristus ei ollut jäävä hiljaiseksi tuonelaan, eikä ole näkevä katoavaisuutta. Hän on Jumalan oikean käden

kautta korotettu (33). Siis pitkään puhuu sellaisesta Psalmista, joka ei meille niin kovin tuttu ole. Ja minä oikein erikseen katselin tätä Psalmia 16, en ole tässä yhteydessä sitä ajatellutkaan aikaisemmin. Ja siellähän puhutaan, että

”minä kiitän Herraa, johon yölläkin sisimpäni siihen kehottaa. Ja minä pidän Herran aina edessäni, kun Hän on minun oikealla puolellani, en minä horju. Sinä neuvot minulle elämän tien. Ylenpalttisesti on iloa Sinun kasvojesi edessä. Sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan. Ihanuutta Sinun oikeassa kädessäsi.”

Pietari liitti tämän sanoman Messiaaseen, Kristukseen. Ja on ihmeellistä, että kaikkein vanhimmissa, vähiten sensuroiduissa teksteissä tällä Psalmilla on oma merkityksensä. Ehkä saan siitä jotakin sanoa, kun tämä on raamattutunti.

Eräässä MITRASISSA sanotaan: Messiaan uskovat saavat nauttia Jumalan läsnäolon kirkkaudesta eivätkä vahingoitu, koska Psalmissa 16 sanotaan:

”Ylenpalttisesti on iloa Sinun kasvojesi edessä, ihanuutta Sinun oikeassa kädessäsi.”

Tähän liittyy, jos joku tahtoi myös sitä katsella Ps.18 (36), jossa puhutaan pariin kertaan PELASTUKSEN KALLIOSTA, joka juutalaisille Mooseksen virressä 5.Moos.32 tarkoittaa Messiasta:

”Sinä annat minulle pelastuksen kilven ja Sinun oikea kätesi minua tukee” (Ps.18:36).

Vanhimmat, ja jälleen vähiten sensuroidut lähteet sanovat tässä yhteydessä: **”Sinun oikea kätesi minua tukee”**, ja muuan oppinut sanoo: *”Kun aika koittaa, asettaa pyhä Jumala Messiaan oikealle ja AABRAHAMIN USKON ISÄN vasemmalle puolelleen”*.

Ja kun tästä ”oikean käden miehestä” puhutaan, josta löydätte myöskin Psalmista 80:8 puhetta: niin tämä Jumalan oikean käden mies on MESSIAS.

Ps.16 kohdalla on myös vanhoissa lähteissä keskustelua siitä, koska Jumala pelastaa kansansa, silloin kun he kohottavat sydämensä minun puoleeni, niin **kuin ruusunnuppu kohottaa sydämensä auringon puoleen**, silloin sinä hetkenä, kun te olette ALIMMASSA AHDINGOSSANNE, silloin, sinä hetkenä minä teidät pelastan.

Tällaisia kauniita kuvia Ps.16 liittyy. Ja Pietari liittyy tämän Ps. 16. sanoman Jumalan oikealla puolella olevasta, voiman oikealla puolella olevasta. Pietari liittyy sen sanoman Messiaaseen, Kristukseen ja Psalmiin 110. Ehkä siitä on hyvä sanoa näin raamattutunnissa:

Sillä ei David ole astunut ylös taivasiin, näin sanoo hän itse: **"Herra sanoi minun herralleni: "Istu minun oikealle puolelleni."** (Ps.110:1). Jeesushan käytti tätä kysymystä "kompakysymyksenä": **Kenestä Daavid puhui, kun hän sanoi Pyhässä Hengessä: Sanoi minun herralleni: istu minun oikealle puolelleni?**

Tämä yhdistelmä, mikä on Pietarin helluntaisaarnassa, sai kuulijat vakuuttumaan siitä, että JEESUS ON KRISTUS. Hän on mennyt tuonelaan, kuolema ei voinut häntä voittaa, niin kuin vanhat oppineet sanovat, että Messias on nielevä kuoleman. Sillä Jes.25:8. lupaa: **"Kuolema on nielty ainiaaksi."**

Apostoli Paavalikin lainaa sitä kun hän puhuu korintolaisille. Ystävät, tällainen yksinkertainen saarna. Hän puhui KRISTUKSESTA, ja **sitten hän aivan kuin paukauttaa kaiken päälle TEHKÄÄ PARANNUS JA OTTAKOON KUKIN TEISTÄ KASTEEN JEESUKSEN KRISTUKSEN NIMEEN!**

Juutalaisille se merkitsee tänä päivänä **kuolemaa Kristuksen kanssa**, asettumista "muurin ulkopuolelle" hänen häpeäänsä kantaen.

Kyllä juutalainen oppinut voi julkisesti puhua Jeesuksen ylösnousemuksesta historiallisena tosiasiana, ja se hyväksytään. Voisin mainita kaksi tällaista oppinutta, **mutta sillä hetkellä kun ottaa Jeesuksen Kristuksen vastaan ja menee kasteelle, ja kantaa hänen pilkkaansa ja samastuu Kristukseen ja suostuu niiden joukkoon, jotka tunnustavat, että Jeesus on sovittanut heidän syntinsä, sillä hetkellä tällainen juutalainen hylätään.**

Ja Pietari puhui tästä PARANNUKSESTA, joka käytännössä merkitsi silloin sitä, että tunnustautui Jeersuksen Kristuksen omiin – kasteen kautta.

Sitten jatketaan tästä raamattutuntimme aiheeseen johtaneesta luvusta.

”Monilla muillakin sanoilla hän vakaasti todisti ja hän kehotti heitä sanoen: ”Antakaa pelastaa itsenne.”

Tässä oli käytännöllinen tähtäyspiste: että nuo kuulijat pelastuisivat! **Te kisivät parnituksen ja ottaisivat Jeesuksen Kristuksen vastaan omakohteisesti.** Ja tämän sitten täyttymyksenä kun he tottelivat Jumalan sanaa, Jumala kuuli heitä.

Minulle on hyvin rakas kouluajoista asti kun salaa luimme koulussa kuivilla tunneilla Uutta Testamenttia yläluokilla, rakas sellainen sana kuin Apt.5:32:

”Ja me olemme kaiken tämän todistajat, niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat” (Apt.5:32).

Toisin sanoen, sillä hetkellä kun suostumme taipumaan Jumalan puheen alle, ja kun otamme uskon askeleen, sillä hetkellä nämä ... ei se mitään hyödytä vaikka kuinka hurskastelisi, **mutta ei lähde liikkeelle.**

”Ja me olemme kaiken tämän todistajat, niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat.”

Ja Pyhä Henki ohjaa meidät PARANNUKSEEN, ohjaa kohtaamaan SYNTIMME ja kirkastaa Kristuksen ja – syntien anteeksiantamuksen. Siinä mielessä helluntain sanoma ei ole pelkkää HURMAA eikä HUMAUSTA eikä HUIMAUSTA, vaan se on sanomaa ihmiselle, meille jokaiselle, ettemme vain puhuisi, vaan antaisimme KOKO ELÄMÄMME HÄNELLE.

Voi kun muistan pariakin hetkeä nuoruudestani 40- luvulta, 45,47 lähinnä, jolloin Jeesuksen Kristuksen todellisuus otti sillä tavalla sydämeen, että **tahdoin antaa Hänelle aikani.** En ole tästä asiasta ”kasvanut ulos”. Yleensä lapsi kasvaa ulos housuistaan, mutta minä olen edelleenkin joutunut elämään juuri näistä asioista, **syntien anteeksiantamuksesta,**

sillä missä on syntien anteksiantamus, siellä on ELÄMÄ JA AUTUUS! Ja kyllä se merkitsee sitä, että me annamme, niin kuin helluntai siitä puhuu, esikoislahjamme, annamme sydämemme Kristukselle. Emme vain nau ”kuten kissa oven takana”, vaan menemme sisälle, kun ovi auki on. Siitä on kysymys!

Toinen asia. Kun Pyhä Henki kirkastaa Sanan, niin kyllä Pietari, samainen mies, joka helluntaisaarnan piti, kirjoittaa kirjeissään juuri Pyhän Hengen merkityksestä Sanan kirkastajana. Nykyään on jopa vapaamielisiä teologeja jotka arvelevat, että Pietarin kirjeet ovat Pietarilta ja ilmeisesti hyvin aikasin kirjoitettu; 59,62 on silloin väläytetty.

Messias on kerran paljastava tämä kolmiluvun salaisuudet, Jumalan ilmoituksen kolminaisuuden. **Ei kirkko ole sitäkään keksinyt.** Ja näin voisi jatkaa monissa eri kohdissa. Silloin kun joku vanha oppinut löytää jonkun yleisesti ja yhteisesti seurakunnassa hyväksytyn asian, silloin pannaan siihen sellainen kaava, joka hieman hymyilyttää: **rabbi se ja se sanoo Pyhässä Hengessä.**

Eilen mainitsin tarkoituksellisesti Ruut 2:14 Messiaan aterian, jossa Ruut sai, tämä Daavidin isoäiti, leipäpalan kastaan hapanviiniin. Ja siinä puhutaan MESSIAAN ATERIASTA ja JUMALAN VALTAKUNNAN LEIVÄSTÄ, ja muuan oppinut rabbi AASA sanoo PYHÄSSÄ HENGESSÄ, että tämä hapanviini on niitä kärsimyksiä, joista on sanottu, että **”hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden”.**

Taikka toinen kohta, joka on yleisesti oppineiden parissa hyväksytty oikea tulkinta. KORKEAVEISUSSA puhutaan siitä, että *”kuule rakkaani kolkuttaa, rakkaani ääni kolkuttaa (hep.) ja pane minut sinetiksi sydämellesi ja puhutaan hänen päänsä on puhtainta kultaa, ja hänen silmistään puhutaan. Oppineet puhuvat Messiaasta kuinka hänet kultakruunulla kruunataan ja hänen yllensä puetaan punainen vaippa. Sitten muuan rabbi sanoo PYHÄSSÄ HENGESSÄ, ETTÄ TÄMÄ SINETTI, ehkä voi helluntaina sanoa, PYHÄN HENGEN SINETTI on MESSIAS, Jeesuksen Kristuksen todistus sydämessä.*

Nyt minä olen puhunut tällä tavalla yksinkertaisesti ja hyvin momimutkaisesti ottaen monta Vanhan Testamentin sanaa, joihin liittyy juutalaisten hurskaitten kaipuu ja heidän Kristus-tulkintansa.

Ystävät, Kysymys on siitä, että **Pyhä Henki pysäyttää meidät oman syntimme eteen**. Helluntain saarna on saarna PARANNUKSESTA. Kun Pyhä Henki koskettaa ihmistä, niin se parannus ei ole sellaista ”tilapäistä” paikkaamista, tilapäisremonttia, vaan se merkitsee sitä, että **Jeesus Kristus saa sen sydämen**. Ei siinä enää ”mukista”, vaan me joudumme sanomaan (siitä teillä on kokemusta) **TÄSSÄ MINÄ OLEN! SAAT KAIKEN!** Aivan niin kuin Vanhassa Testamentissa uhri uhrattiin **”rapoineen ja nahkoineen, saat minut nahkoineni”**, jos kelpaan. Näkyy kelpaavan!

Tästä on kysymys helluntaina, että **TEKISIMME PARANNUKSEN!** Ja silloin: **MINKÄ VALO PALJASTAA, SEN VERI PUHDISTAA JA SEN PYHÄ HENKI PYHITTÄÄ!** Ja näitä kolmea asiaa ei saisi irrottaa toisistaan.

Ja sitten **viimeinen asia**. Kun Jeesus korosti sitä, että Pyhä Henki on LOHDUTTAJA. Hän saattoi tehdä sen vain siitä syystä, että lohdutuksen sana kuului Messiaan tehtävään. VALITUSVIRSISSÄ on ensimmäisessä luvussa viisi kertaa sana LOHDUTTAJA. Siitä tuo sana MINAHEMME on tullut erääksi Messiaan lempinimistä, samaten kun HANINAA eli armahdus. Hän tahtoo ARMAHTAA ja LOHDUTTAA. **”Kaukana on minusta Lohduttaja, joka virvoittaisi sieluni”** (yksi näistä viidestä jakeesta Vlv. ensimmäisestä luvusta). VALITUSVIRRET on ilmeisesti Jeremiaan käsialaa tilanteessa, jossa koko kansa oli hajoitettu, ja onnettomuus oli kohdannut kaikkia.

Siinä tilanteessa, kun ihmisen omat voimat riisutaan, hän on aivan toivoton, siinä tilanteessa me tarvitsemme lohdutusta.

Nyt ystävät tahtoisin jättää aivan kuin **viimeisenä asiana**. Kun olen näitä mietiskellyt. Tämä ei ehkä aivan raamattutunnin tapainen ole. Mutta kun olen näitä mietiskellyt viimeisenä asiana tahtoisin sanoa tästä lohdutuksesta, että me emme saa lohdutusta osaksemme JOS ME TORJUMME LOHDUTTAJAN! Monta kertaa pieni poika tai pojan poika tai tyttären poika taikka sitten oikein iso poika, vanha poika tai vakka ukkikin TORJUU

LOHDUTTAJAN, jotain on vielä semmoista; ei olla kohdattu sitä surua oikealla tavalla. Eikä silloin tule myöskään lohdutusta osaksi. Se pitää kohdata. Ja nyt **Jobin kirjassa** on sellainen läksy, jota ajattelin kun luin siitä ”sammuneesta hengestä”, jonka Messias Henkensä kautta uudelleen sytyttää (Jes.61). Täällä Jobin kirjan 36 luku jae 15 esittää aivan oudon ajatuksen. Sitä olisi hyvä kotona tutkia (Job 36:15)

”kurjan” – Kun rabbit kuulevat sanan ”kurja”, he sanovat: ”Se on Daavidin kirjoittama.” Daavid rakasti sanaa KURJA. ”**Tässä on kurja, joka huusi**”, Daavid saattoi kirjoittaa. Kurjan hän vapahtaa hänen kurjuutensa kautta. Se on aivan merkillinen ajatus. Ja avaa hänen korvansa ahdistuksella.

Olen tarkannut tätä käännoästä. Käännoös on ihan oikea käännoös. Käännoös on ihan oikea käännoös tuosta syvällistä Jobin kirjan sanasta. Kurjan hän vapahtaa häne kurjuutensa kautta. MITÄ SE MERKITSEE? Kun me KOHTAAMME sen kurjuutemme! Kun me KOHTAAMME sen köyhyytemme! Kun me KOHTAAMME sen kipumme! EMMEKÄ VAIN **NAU** OVEN EDESSÄ. Menemme ovesta sisään. Kun me hyväksynne sen, että minä olen SYNTINEN. Ei siis vain noin syntinen, vaan mnä olen **syypää syntiin**. Sillä hetkellä kun minä kohtaan tämän, kohtaan kipuni ja kohtaan syntini ja kurjuuteni; sillä hetkellä kurjan hän **rokottaa** irti kurjuudesta hänen oman kurjuutensa kautta, ja avaa hänen korvansa ahdistuksella. Ei ole enää ”kovakorvainen”. Joku ihmettelee: miksi on tämäkin täytynyt käydä läpi, tämäkin läksy? Niin kuin joku ystävä, jonka kirjeestä luin: autonratti oli se paikka mihin piti itkeä itkunsa.

Ystävä, juuri siinä me kohtaamme Kristuksen, kun me kohtaamme oman kurjuutemme. **Ei ihminen aitoon synnintuntoon kuole**. Kipu merkitsee sitä, ETTÄ ME TIEDÄMME, MISSÄ ON VIKA JA ME ANNAMME SEN KIPUKOHDAN LÄÄKÄRIN HOITOON!

Jos me emme kykene kohtaamaan kipua, emmekä löydä kipua, niin sillä kohdalla voi olla KUOLIO! Tässä mielessä ei synnintuntoon, Pyhän Hengen luomaan aitoon synnintuntoon kuole. Meidän tulisi kohdata syntimme

myöskin helluntaina ja ahdistuksemme, sillä sen kautta hän avaa jotakin meissä, kun ei ole enää torjuntaa.

”Käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra, vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi, vaikka ne ovat purppuranpunaiset tulevat ne villanvakoisiksi” (Jes.1:18).

Miten siinä oli alussa? Käykäämme oikeutta keskenämme! Kurjan hän vapauttaa hänen kurjuutensa kautta. Syntisen synnin kautta. Kuolemme synnin kautta synnille. Lain kautta laille. Itsemme kautta itsellemme. Apostoli Paavalin teologiassa tämä on **hyvin keskeinen asia**.

Rakas ystävä, kun helluntai merkitsee sitä, että Pyhä Henki näyttää todeksi synnin ja kirkastaa Kristuksen ja avaa Jumalan sanan, oi jospa me voisimme kokea aivan omakohtaisesti sen kuinka Pyhä Henki toimii näin meissä.

Rakas Jeesus, me kiitämme sinua siitä, että sinun sanasi on voimallinen ja tinkee lävitse erottaen sielullisen ja hengellisen, on sydämen ja sen ajatusten tuomitsija. Auta, että tämä KAKSITERÄINEN MIEKKA saisi tunkea meidän sisimpämme lävitse. Jos on jotakin sellaista, mikä ei ole vielä tullut Sinun hoitoosi, anna meidän kohdata oma kurjuutemme, anna meidän kohdata oma syntimme ja itsekkyytemme. Anna meidän kokea sitä helluntain riemua, että Sinä ole Jeesus Kristus kuollut meidän syntiemme tähden, vanhurskas jumalattoman puolesta. Anna meidän kokea, että Sinä sanot: poikani, tyttäreni, sinun syntisi on sinulle anteeksi annettu. Ja anna Pyhän Henkesi vakuus sydämiimme.